

profundament Picasso i evidentment la seva capacitat de treball, contínuament creava. **Hi ha un camí perillós dins la música, la droga, constitueix una ajuda molt important a la inspiració i gràcies a ella s'arriba a punts molt alts, però això es torna negatiu per un mateix perquè quan no s'arriba a aquest punt sorgeix la sensació de fracàs i cada vegada es necessita més i més fins a destrossar la pròpia vida. Penso que és un camí sense futur i estic convençut que a base de treball també pot arribar-se a aconseguir les mateixes fites.**

Al mateix temps que actua amb Té Punch, està preparant una treball en solitari: es tracta d'una història quotidiana, molt urbana, amb la vida i l'amor com a temes centrals. Vull incloure-hi antics treballs. Serà molt personal. La fama fàcil, la moda, el sectarisme, els pactes comercials no li interessien gens: **Estimo Granollers, i em sembla una bestiesa haver d'anar a viure a Barcelona per triomfar; em sembla una opció ridícula i pròpia de fracassats que es refugien en l'anonimat de la gran ciutat i en les seves tribus. Granollers, a més, té l'avantatge de no ser sectària. En un mateix local conviuen pacíficament heavys, rockers, mods i qui sigui... això a Barcelona no és possible, has de tenir un aspecte determinat per entrar en un determinat bar, és una actitud opressiva i feixista, per molt que la vulguin disfressar de progressisme. És aquesta opressió el factor humà que més ràbia em fa i que més odio; la violència de l'aparentment més fort sobre el dèbil.**

Els anys de treball honest i les experiències viscudes s'acumulen en el sentiment de la seva guitarra i esclaten amb força a través de la seva mirada. El seu compromís amb la societat és artístic i és fer música.

Lambert Botey